

Maria Magdalena

Maria Magdalena kwam oorspronkelijk uit Magdala, een plaatsje aan de westkust van het meer van Tiberias. Tijdens de rondwandeling van de Heiland op deze aarde was zij op een bijzondere manier in aanraking gekomen met Jezus, Die haar bevrijd had van zeven boze geesten:

“En het geschiedde kort daarna, dat Hij van stad tot stad en van dorp tot dorp trok, verkondigende het evangelie van het Koninkrijk Gods, en de twaalven met Hem, en enige vrouwen, die genezen waren van boze geesten en van ziekten: Maria, met de bijnaam: van Magdala, van wie zeven boze geesten uitgegaan waren, en Johanna, de vrouw van Chusas, de rentmeester van Herodes, en Susanna en vele anderen, die Hem dienden met hetgeen zij bezaten” (Lc.8:1-3).

Zeven

Maria Magdalena was dus een vrouw, in extreme mate bezeten geweest door zeven duivelen. Drie is het symbolische getal van God: God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Vier is het symbolische getal van de aarde: er zijn vier windrichtingen, er bestaan vier seizoenen. Het getal zeven, het zevental is de vereniging van deze beide getallen drie en vier en is:

* de volle openbaring en de voleinding van Gods Openbaring op aarde;

* het volmaakte getal van Gods openbaring in het menselijke en als zodanig het symbolische getal van de krachten van de Heilige Geest in Christus Die de volheid is. (Jh.3:34 God geeft Hem de Geest niet met mate).

Het zevental, als het getal van de volle openbaring Gods op aarde, en heeft, zoals alle beelden van de Heilige Geest, in het rijk van de satan dezelfde betekenis maar dan in tegenovergestelde zin, dus de volle openbaring van satan op aarde.

Lc.11:26 luidt: “Dan trekt hij (een onreine geest) heen en neemt zeven andere geesten mede, bozer dan hij zelf; en zij komen binnen en wonen daar. En het wordt met die mens in het einde erger dan in het begin”. (zie ook Opb.13:1). Satan is machtig, de Heer is echter de Almachtige.

Bij het graf

Maria Magdalena merken we op in de Schrift als een trouwe volgeling en discipelin van Jezus. We ontmoeten haar bij het kruis waar velen waren weggegaan; zij echter kon niet scheiden van haar Heer en Heiland (Jh.19: 25). Zij was erbij toen het lichaam van Christus in het graf werd gelegd (Mc.15:47) dat vervolgens afgesloten werd met een grote steen die, als extra zekerheid, zelfs nog verzegeld werd. Zelfs toen bleef zij zitten tegenover het graf (Mt.27:61).

We ontmoeten haar bij hetzelfde graf, maar nu leég. Op deze Paasmorgen stond Maria daar, wenende. We kunnen ons haar gemoedstoestand wel voorstellen. Want wie zou niet overmand worden door emoties als wij hetzelfde zouden meemaken; wij zijn er getuige van dat iemand wordt begraven en enkele dagen later staan wij bij hetzelfde graf, maar nu is het leeg!

Maria Magdalena zien we overmand door haar eigen verdriet, gevangen in haar gedachten en veronderstellingen die echter een belemmering vormden om het grote heil te aanschouwen dat voor haar stond. Zelfs de verschijning en het spreken van twee engelen konden haar tranen niet drogen (**Jh.20:11-18**).

“Terwijl zij dan weende, boog zij zich voorover naar het graf, en zij zag twee engelen zitten, in witte klederen, één aan het hoofdeinde en één aan het voeteneinde, waar het lichaam van Jezus gelegen had. En zij zeiden tot haar: Vrouw, waarom weent gij? Zij zeide tot hen: omdat zij mijn Here weggenomen hebben en, ik weet niet, waar zij Hem neergelegd hebben”.

Geloof? Bij Maria Magdalena zien we op dat moment geen spoor van hoop en/of geloof in de opstanding van Jezus Christus. Er waren voor haar slechts twee mogelijkheden: het lichaam van de Heer was gestolen óf de hovenier had het lichaam ergens anders neergelegd.

We lezen in **Mc.16:9**: “En toen Jezus opgestaan was, des morgens vroeg, op de eerste dag der week, verscheen Hij eerst aan Maria Magdalena, uit wie Hij zeven duivelen uitgeworpen had”.

Zij zag Jezus staan, maar wist niet dat het Jezus wás! Vervolgens zegt Jezus tot haar: “vrouw, wat weent gij? Wie zoekt gij?” Zij meende echter dat het de hovenier was en zei: “Heer, zo gij Hem weggedragen hebt, zeg mij, waar gij Hem gelegd hebt, en ik zal Hem wegnemen”.

Vervolgens spreekt Jezus tot haar en zegt: “Maria!”. Zij keert zich om en zegt: “Rabbouni”, dat is gezegd: “Meester”. De Heiland kent haar, roept haar bij name en bij haar is de herkenning door het gehoor. Daarna spreekt Jezus tot haar: “Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader; maar ga heen tot Mijn broeders, en zeg hun: Ik vaar op tot Mijn Vader en uw Vader, en tot Mijn God en uw God”.

Vrouwen

Zowel bij het leven, de kruisiging, het graf en de opstanding zien we verschillende vrouwen. Sommigen van die vrouwen worden met name genoemd: de moeder van Jezus, Maria; de vrouw van Klopas; Maria Magdalena; de moeder van Jakobus; Joses en de moeder van de zonen van Zebedeüs; van andere vrouwen vinden we geen namen opgetekend.

Vrouwen zijn het beeld van christelijke kerkafdelingen. Sommigen van deze kerkafdelingen hebben bekende namen, andere zijn naamloos. Bij en door de Heer zijn zij echter allen bekend.

De opgestane Christus verschijnt eerst aan Maria Magdalena waar Hij zeven duivelen uitgeworpen had. Hier is Maria Magdalena het beeld van de bruidsgemeente die Hijzelf ten volle heeft gereinigd. Het uitwerpen van zeven duivelen wijst op het volledig, ten volle gereinigd zijn door Christus Zélf.

We zien van deze volledige reiniging een voorafschaduwing in het Oude Testament bij de reiniging van een melaatse met bloed en olie, waar zowel bloed als olie zeven maal werd gesprengd. Een melaatse gold als onrein (**Lv.13:44**); wij allen zijn als een onreine (**Js.64:6**).

Lv.14:7 luidt: “De priester zal hem, die van de melaatsheid gereinigd moet worden, zevenmaal besprenkelen en hem reinigen”.

In het 16e vers van hetzelfde hoofdstuk lezen we vervolgens: “De priester zal zijn rechtervinger dopen in de olie die in zijn linkerhand is, en van die olie met zijn vinger zevenmaal sprenkelen voor het aangezicht des Heren”. Tevens werd er bloed én olie gestreken op de rechter oorlel, op de duim van zijn rechterhand en op de grote teen van de rechtervoet.

Volledig gereinigd

Het zevenmaal sprengen van bloed en olie; het strijken van bloed en olie op de rechter oorlel, de duim van de rechterhand en de teen van de rechtervoet wijst op volledige reiniging en toebereiding door het volledig aannemen wat Christus ook nu nog wil schenken in de sacramenten van H. Waterdoop (bloed) en H. Verzegeling (olie) (Hbr.6:2 leer der dopen). Maria Magdalena is hier dus het beeld van de bruidsgemeente, volledig gereinigd door Christus Zelf (Ef.5:27).

Dit geschiedt opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij heilig zou zijn en onberispelijk. Daarom kunnen wij ook verstaan waarom de opgestane Heer tegen haar zegt: “Raak Mij niet aan”, want, de vereniging van bruid en Bruidegom zal pas later plaatsvinden.

Tevens vinden we hier opgetekend: “want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader”. Jezus is ná Zijn sterven niet opgevaren naar Zijn Vader maar is ná Zijn sterven en vóór Zijn opstanding in het dodenrijk geweest, waar Hij ook de doden, de geesten die in de gevangenis (als gebonden zijn), het evangelie heeft verkondigd (IPt.3:19; 4:6).

Wij zijn dus niet als mensen die geen hoop hebben. Herkennen ook wij ons niet en zijn wij vaak niet als een Maria Magdalena? Vaak gevangen en overmand in ons eigen verdriet, onze eigen gedachten, onze eigen veronderstellingen die een belemmering vormen om het grote Heil te aanschouwen, te ervaren en te beleven wat Christus nu al in ons leven wil schenken en straks in de eeuwige heerlijkheid?

Jezus vraagt ook vandaag nog aan ons: “wat weent gij, wie zoekt gij?”. Wij mogen toch uit Gods Woord weten dat al onze tranen opgevangen en in Zijn fles gelegd worden?. (Ps.56:9)

Wat een troost mogen we niet putten om te mogen weten geliefd te zijn door de Vader Die laat weten dat onze tranen Hem tot spijze zijn. Wat een liefde, wat een Ontfermer. Wat een bewogenheid van onze God met het leed en het lijden van het totale en ganse zuchtende schepsel!

Van horen naar aanschouwen

Maria Magdalena zag Jezus staan, en zij wist niet, dat het Jezus was. Vergaat het ons niet vaak hetzelfde als de Heer spreekt: “Ik ben zegenend met u geweest”, en, wij hebben de zegeningen niet gezien? Dat Hij onze handen heeft vastgepakt en wij wisten/voelden het niet? Dat Hij ons gedragen heeft en dat wij vroegen: “Heer waar was U?”

Broeders en zusters, weet u gekend! De Heer kent ons toch ook bij name, hetzelfde als Hij Maria Magdalena kende. “De schapen horen zijn stem; en Hij roept zijn schapen bij name, en leidt ze uit”. En, wanneer hij zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen; en de schapen volgen Hem, aangezien zij zijn stem kennen (Jh.10:3,4).

Nu zijn we nog enkel hoorders maar nog geen aanschouwers. Straks zullen we echter niet alleen niet enkel hoorders maar tevens aanschouwers mogen zijn. “Want nu zien wij nog door een spiegel in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben" **(IKor.13:12)**.©JLM. Straetemans